

[Hartvig Frisch.]

dig Kapitulation, og i alle disse Tilfælde har Folkeforbundet ikke løftet en Finger.

Forklaringen er ganske simpel, at de vestlige Stormagter, som siden Forbundets Dannelse har været de ledende Kræfter i det mellemfolkelige Arbejde, nu har foretrukket at føre deres Politik ad andre Baner. Med Rette har derfor de mindre Nationer i Erkendelse af den Fare, der kunde være for dem, lagt Vægt paa nøje at fastslaa, hvor Grænserne maa drages for deres Forpligtelser.

Billedet paa Forvirringen i Genève er nærmest en Hjord uden Hyrder. Det var Stormagterne i Forbundet, som skulde være Hyrderne, men de seneste Begivenheder i Europa bringer en til at tænke paa den berømte Fabel, som Taleren Demosthenes i sin Tid fortalte sine Medborgere i Athen, Fabelen om Hyrderne og Ulvene. Ulvene sluttede engang Fred med Hyrderne og lovede, at de vilde hjælpe dem med at vogte deres Faar. Hyrderne skulde blot udlevere deres Vogterhunde, som var Aarsagen til al den Kiv og Trætte, som var imellem dem. Hyrderne gik ind paa Aftalen og udlevere de Hundene, men efter at det var sket, kastede Ulvene sig først over Faarene og aad dem, og til sidst gik de løs paa Hyrderne selv og gjorde det af med dem ogsaa.

Der er megen Visdom i de gamle Fabler, selv om jeg ikke tør paastaa, at der er megen Trøst i dem. Den Trøst, et lille Land som vort kan hente i en saa urolig Tid, kan kun bero paa en eneste Ting af de Ting, som vi selv kan være medbestemmende om: at vi alle som een staa samlet om Maalet, som er vort Lands Frihed og Selvstændighed. Jeg var ikke selv hjemme, da Faren for en europæisk Krig var størst, men jeg har forstaaet, ogsaa paa Statsministerens Ord, at da det var Alvor, følte vi alle ens.

Faren drev altsaa over denne Gang, men den Enighed og det Sammenhold, som de kritiske Dage var Vidne om, vil vi næppe nu komme til at stilles over for i dette Ting og dette Tings Debatter. Det vil ikke ske af den simple Grund, at vi allerede befinder os midt i en Valgkamp, og det er der i et demokratisk Land selvfølgelig ikke noget som helst at indvende imod. Det vrimler med Forespørgsler og Forslag

til Beslutninger. De Konservative er begyndt med Gasangreb, Venstre sætter ind med Giftangreb, og naar Debatten udvikler sig, skal vi nok komme til at se Krigsdans paa alle Leder. Der er et Blad, „Nationaltidende“, der nu har indføjlet en fast Rubrik paa Forsiden: „Obs. Bertel Dahlgaard er stadig Minister!“ Jeg tror, det er en lidt farlig Rubrik. Med ens Kendskab til „Nationaltidende“ turde det være tvivlsomt, om Chancerne ikke var for, at Ministeren holdt længere end Bladet.

Men midt i Bulderet, der har været, og den Kamplarm, vi kommer til at staa over for, vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa et enkelt roligt Punkt i Brændingen. Det er Finansministerens Redegørelse for Statsregnskabet 1937—38 og for Finansloven 1939—40. Vi fik ved denne Fremlæggelse at vide, at Statsregnskabet har kunnet afsluttes med et Overskud paa 23,5 Mill. Kr. Det er et ganske smukt Resultat, som falder godt i Traad med de Principper for et forsigtigt og solidt Finansstyre, som altid har været Socialdemokratiets. Da Socialdemokratiet kom til Magten i 1929, overtog de en fast Statsgæld paa i alt 1373 Mill. Kr. Indtil 1933 blev denne Gæld langsomt nedbragt, og efter dette enkelte Aars, 1933's, Opgang er Bevægelsen nedad i den faste Gæld fortsat, saa Finansministeren forleden kunde opføre den til 1197,5 Mill. Kr. Tager man den faste og den løse Gæld sammen, saa viser ogsaa det Tal en Nedgang i det forløbne Aar, og det understreger Sundheden i de trufne Dispositioner.

Jeg skal ikke undlade at udtale en Tak til den højtærede Finansminister ogsaa for det Beløb paa 3 Mill. Kr., som han har ladet hensætte til Imødegaaelse af Tab paa forskellige Udlaan. Jeg har ved tidligere Finanslovdebatter henledet Opmærksomheden paa de Vanskeligheder, der gør sig gældende for adskillige Haandværkere og Fiskere, og det glæder mig, at en almindelig Gennemgang af disse Laan nu vil finde Sted med Henblik ogsaa paa en Nedskrivning.

Vi har saaledes god Grund til at glæde os over den Status, som fremgaar af Statsregnskabet, men ikke mindre glædeligt var det at høre om det fremlagte Budget. Vi kan her regne med et Overskud paa ca.